

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S. K., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **J. Š.**, bývajúcemu v T., o **vymoženie 302,26 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 17 Er 1380/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007, sp.zn. 8 CoE 60/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007, sp.zn. 8 CoE 60/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin uznesením z 22. augusta 2007, č.k. 17 Er 1380/2007-26 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vedenej na jeho exekútorskom úrade pod sp.zn. EX X./X.. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danej veci nebol preukázaný prechod vymáhanej pohľadávky na oprávnenú.

Krajský súd v Žiline uznesením z 30. novembra 2007, sp.zn. 8 CoE 60/2007 odvolanie oprávnenej proti uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právna zástupkyňa oprávnenej advokátka JUDr. K. K. pri prvom pokuse o doručenie uznesenia súdu prvého stupňa dňa 30. augusta 2007 nebola na adrese sídla jej kancelárie zastihnutá, preto sa doručovanie opakovalo po výzve – upovedomení o náhradnom doručení nasledujúci deň, t.j. 31. augusta 2007. Aj tento pokus o doručenie písomnosti zostal bezvýsledný. V ten istý deň, 31. augusta 2007, bola právna zástupkyňa upovedomená o uložení zásielky na pošte. Preto sa za deň doručenia uznesenia okresného súdu považuje deň 3. september 2007. Zákonnom stanovená 15–dňová

lehota na podanie odvolania začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. 4. septembra 2007 a koniec lehoty pripadol na deň 18. septembra 2007. Odvolanie, ktoré oprávnená podala na pošte až 20. septembra 2007, bolo preto podľa názoru odvolacieho súdu podané oneskorene.

Uznesenie odvolacieho súdu napadla dovolaním oprávnená. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Na odôvodnenie opravného prostriedku uviedla, že odvolací súd nesprávne pri skúmaní včasnosti podania odvolania vychádzal z doručenia uznesenia súdu prvého stupňa JUDr. K. K., ktorá nebola jej splnomocnenou zástupkyňou, nakoľko plnomocenstvo pre menovanú bolo obmedzené výlučne na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a jeho podaním (13. apríla 2007) už nebola oprávnená konať v mene oprávnenej, a teda ani prijímať zásielky adresované oprávnenej. Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo doručené účastníkovi konania, záver odvolacieho súdu o uplynutí odvolacej lehoty považovala za nesprávny. Ďalej poukázala na to, že odvolací súd aj nedostatočne prešetril okolnosti splnenia podmienok podľa § 47 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd tým, že odmietol odvolanie podané v zákonom stanovenej lehote, konanie zaťažil procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Povinný sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné vtedy, ak v ňom odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak

ním bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Oprávnenou je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jej dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na námietku dovolateľky, ako aj s prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta lebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., či len na skúmanie existencie vady dovolateľkou priamo namietanej (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nemožno vyvodiť.

V dovolaní sa ako dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. uvádza, že oprávnenej bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V súvislosti s vyriešením otázky, či v prejednávanej veci došlo k takémuto odňatiu možnosti pred súdom konať, treba uviesť, že podľa § 24 O.s.p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ďalej je potrebné zdôrazniť, že zástupcovi, ktorého si účastník zvolí, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie,

alebo len pre určité úkony (§ 28 ods. 1 O.s.p). Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Z uvedených ustanovení vyplýva, že účastník konania si môže zvoliť zástupcu, ktorého splnomocní k určitým úkonom v konaní alebo mu udelí plnomocenstvo pre celé konanie, kedy je zástupca oprávnený robiť všetky úkony, ktoré môže v konaní robiť účastník. Súdne písomnosti sa doručujú len zástupcovi, ktorý bol účastníkom splnomocnený na zastupovanie v celom konaní s výnimkou uvedenou v ustanovení § 49 ods. 1 veta druhá O.s.p., podľa ktorej ak má účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Pri splnomocnení len k niektorým úkonom v konaní (nejde o procesnú plnú moc) sa písomnosti doručujú účastníkovi konania, a jeho zástupcovi sa doručujú len vtedy, ak to zodpovedá rozsahu splnomocnenia. Doručenie rozhodnutia len zástupcovi, ktorému nebola udelená plná moc pre celé konanie, nie je procesne účinné, nevyvoláva účinky doručenia a nezačína ani plynúť lehota na podanie odvolania.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnená plnou mocou z 9. februára 2007 (č.l. 20 spisu) splnomocnila advokátku JUDr. K. K. k „zastupovaniu vo veci podávania návrhov na vykonanie exekúcie vo veciach pohľadávok, ktoré S. K., a.s. nadobudla od spoločnosti V., a.s., Š., IČO : X. a ktoré vznikli ako nedoplatky na zdravotnom poistení. Plná moc zaniká podaním návrhu na exekúciu.“

Vzhľadom k tomu, že plná moc udelená oprávnenou pre advokátku JUDr. K. K. bola obmedzená len na určitý úkon, výslovne v plnej moci uvedený (podávanie návrhov na vykonanie exekúcie), súd prvého stupňa bol povinný uznesenie z 22. augusta 2007, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručiť priamo oprávnenej, a nie JUDr. K. K., ktorá nebola zástupcom oprávnenej pre celé konanie. Pretože vyššie uvedené uznesenie súdu prvého stupňa nebolo oprávnenej doručené a doručenie zásielky obsahujúcej toto uznesenie JUDr. K. K. spôsobom podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ani jej osobným prevzatím dňa 7. septembra 2007 bolo procesne neúčinné, nemohla oprávnenej plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania.

Ak za daného stavu odvolací súd napadnutým uznesením odmietol odvolanie oprávnenej na základe nesprávneho právneho záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo riadne doručené zástupkyňi oprávnenej JUDr. K. K. a že odvolanie, ktoré proti nemu smeruje

bolo podané až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania, nie je jeho rozhodnutie vecne správne. Ak odvolací súd opravný prostriedok oprávnenej odmietol ako oneskorene podaný, bola oprávnenej odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková